

РЕШЕНИЕ

№ 19248

гр. София, 05.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 09.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов
Елеонора Попова

при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **3355** по описа за **2025** година докладвано от съдия Евгения Иванова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, подадена от упълномощен юрисконсулт от Столична дирекция на вътрешните работи срещу Решение № 1538/31.03.2024 г., постановено по НАХД № 12193/2023 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 136 състав, с което е отменен Електронен фиш Серия К № 4406447, с който на Ц. К. Й., в качеството му на законен представител – управител на „Титаник Груп“ ООД, ЕИК[ЕИК] е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лв.

С жалбата се иска отмяна на обжалваното решение и потвърждаване на електронния фиш. Касаторът счита, че изводите на съда не се подкрепят от представените и приети по делото доказателства, не кореспондират на действителността, като твърди, че при издаване на ЕФ са спазени разпоредбите на чл. 188 и чл. 189, ал. 4 ЗДвП. Счита, че не е налице основание за приложимостта на чл. 28 ЗАНН, доколкото се касае формално нарушение. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на евентуално претендираното адвокатско такова.

Ответникът по касация – Ц. К. Й., в съдебно заседание не е представляван и не е заявил становище по основателността на касационната жалба.

Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

След като се запозна с обжалваното съдебно определение, обсъди наведените касационни

основания и доводите на страните, Административен съд София – град, в настоящият си състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната инстанция приема, че жалбата е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр.с чл. 63в ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество, касационната жалба е основателна.

Съставът на първоинстанционния съд е проверил приложените по делото доказателства и въз основа на тях е установил, че на 18.01.2021 г. около 20.26 часа служители на СДВР установили, че в [населено място], по [улица], до сервиз МИТВАС, с посока на движение от [улица]към [улица], МПС – товарен автомобил Ф. П., рег. [рег.номер на МПС] , при ограничение на скоростта от 50 км.ч., за населено място, сее движел със скорос 70 км.ч., което е установено с автоматизирано техническо средство ARH CAM S1. За установеното нарушение е съставен Електронен фиш серия К №4406447.

За да отмени електронния фиш, съставът на СРС е приел, че в хода на административно наказателното производство е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, засягащо правото на защита на наказаното лице. От фиша не ставало ясно дали наказаният субект е физическото лице – Ц. К. Й. или юридическо лице – „Титаник Груп“ ООД, представлявано от Ц. К. Й..

Решението е неправилно.

Разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП урежда максималните скорости на движение, с които водачите на МПС следва да се съобразяват, при движение в населено място и извън него, съобразно категорията МПС. Отклонение от това правило е въведено в ал. 2, в която е посочено, че когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак. В случая не е спорно, че на участъка от пътя, по който е управлявано МПС касатора е бил с ограничение от 50 км.ч. за населено място.

Неправилен е извода на съда за допуснато съществено нарушение на процесуалните правила. Както от вида на наказанието – глоба, така и от словесното посочване, наказанието е наложено на Ц. К. Й., в качеството му на представител на „Титаник Груп“ ООД.

Съгласно чл. 188, ал. 1 ЗДвП собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. Според ал. 2, когато нарушението е извършено при управление на моторно превозно средство, собственост на юридическо лице, предвиденото по този закон наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на моторното превозно средство.

В конкретния случай няма спор, че собственик на МПС е Т. Г. ООД, а законен представител на дружеството е именно наказаното лице – Ц. К. Й.. Неправилно съставът на СРС е приел, че е налице неяснота по отношение на субекта на административнонаказателната отговорност. В случая глобата е наложена на законен представител на юридическото лице, като няма доказателства, същият да е предоставил информация за друго лице, което на посочените дата и място да е управлявало процесното МПС. При това положение законодателят е предвидил глобата да се налага именно на физическото лице, представляващо дружеството.

Видно от съдържанието на ЕФ, на наказаното лице е предоставена възможност съгласно чл. 189, ал. 5 ЗДвП да представи писмена декларация с данни на лицето, извършило нарушението и копие

на СУМПС. Такава декларация не е представена, поради което законосъобразно е наложена глоба на представляващия юридическото лице.

По тези съображения касационната инстанция намира, че решението на СРС е неправилно. Същото следва да бъде отменено, а процесния електронен фиш – потвърден. Безспорно е установено нарушението, поради което законосъобразно на основание чл. 182, ал. 1, т. 2 ЗДвП на Ц. К. Й. е наложена глоба в размер на 50 лв. за установеното превишаване на максимално допустимата скорост на движение в населено място с 20 км.ч.

С оглед изхода на спора и своевременно предявената претенция, в полза на СДВР следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер от 80.00 лв. (осемдесет лева).

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК вр. чл. 63в ЗАНН, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 1538/31.03.2024 г., постановено по НАХД № 12193/2023 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 136 състав и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш Серия К № 4406447, с който на Ц. К. Й., в качеството му на законен представител – управител на „Титаник Груп“ ООД, ЕИК[ЕИК] е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лв.

ОСЪЖДА Ц. К. Й. с ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сума в размер на 80.00 лв., представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.